

[Albrechtsen]

man har en blind og fuldstændig ubegrundet tiltro til de NATO-allierede, hvad der ligger i et sådant svar: et politisk spørgsmål, om der er atomvåben om bord eller ej.

Vi vil simpelt hen fremsætte den påstand – og kræve at få dokumenteret, at den er usand – at der er atomvåben på disse skibe. Vi har ikke grundlag for at tro andet. Der er intet i de signaler, der er udsendt fra især amerikansk side, der tyder på andet. De udtalelser, der er faldet fra amerikansk officiel side, kan kun tolkes i den retning. Der er intet, der tyder på, at USA og Storbritannien afmonterer atomvåbnene, før skibene ankommer til danske havne, og jeg vil godt belyse det yderligere med det newzealandske eksempel. Hvorfor skulle USA blive så frygtelig ophidset over, at New Zealand kræver garanti for, at der ikke er atomvåben om bord på de amerikanske atomdrevne skibe og andre skibe, som anløber New Zealand? Hvorfor bliver USA så ophidset, blot fordi New Zealands regering afkræver USA en garanti? Der er da en grund til, at man bliver så ophidset. Man bliver simpelt hen ophidset, fordi der er atomvåben om bord på disse skibe, og derfor vil man ikke afgive en garanti. Det er da så enkelt.

Forsvarsministeren er bange for at afkræve USA og Storbritannien en garanti i denne sag, for han kender svaret. Forsvarsministeren ved, at hvis Danmark afkræver USA og Storbritannien en garanti for, at der ikke er atomvåben om bord på disse skibe, eller fly for den sags skyld, så bliver svaret det samme, som New Zealand fik, nemlig at så vil de ikke anløbe danske havne eller lande på danske flyvepladser med disse skibe og fly. Så bliver svaret fra USA – USA vil ikke afgive den garanti, det ville de i hvert fald ikke over for New Zealand – at de ikke vil anløbe havnene, for selvfølgelig vil de da ikke afmontere deres atomvåben. Som Alexander Haig sagde i sin tid, har disse skibe altid deres atomvåben hos sig, og de agter under ingen omstændigheder at lægge disse atomvåben. Det ville også være i hel og fuldstændig åbenbar modstrid med de doktriner, som de skibe kommanderes efter såvel i fredstid som i krigstid. De amerikanske doktriner, som de skibe kommanderes efter, tillader simpelt hen ikke, at disse skibe lægger deres atomvåben.

Derfor må vi konkludere, at vi ikke kan tro på, at tilstanden er den, som ministeren siger, nemlig at de allierede styrker respekterer den officielle danske politik. Vi kan i hvert fald ikke tro på det, før vi har fået klar og utvetydig sikkerhed for det, som minimum i form af en garanti. Og vi kan slet ikke tro på det, så længe man ikke engang har viljen til at spørge efter en garanti, netop fordi man ikke tør spørge om en garanti, netop fordi man kender svaret på, hvad der vil ske, hvis man spurgte efter en sådan garanti.

Jeg vil knytte en bemærkning til det newzealandske eksempel, som er væsentligt at trække frem. Når man fra newzealandsk side har bedt om en garanti, så skyldes det ikke alene frygten for, at atomvåbnene befinder sig på newzealandsk territorium, men også det strategiske problem, at New Zealand ikke vil opfattes som atommagt. Sagen er, at så længe alle fremmede magter har grundlag for at antage – det har de jo i dag, hvad enten ministeren vil være ved det eller ej – at Danmark er atomvåbenbevæbnet, i hvert fald jævnlige er det og især vil være det i en kritesituation, så vil Danmark blive opfattet som en atomvåbenbevæbnet magt og naturligvis behandlet derefter.

På New Zealand sagde man til amerikanerne: vi vil ikke være et bombemål for Sovjetunionen. Jeg vil sige det samme: vi vil ikke være et bombemål. Vi vil tværtimod være fri for atomvåben, og vi vil ikke trækkes ind i en situation, hvor vi bliver et fremskudt krigsmål, et fremskudt bombemål, således som situationen er i dag, hvor alle må opfatte det således, at Danmark i realiteten er en magt, der er udstyret med atomvåben eller i hvert fald vil være det i en kritesituation, hvor der enten er øvelsesstyrker eller direkte forstærkningsstyrker til stede.

Så nogle bemærkninger til nogle af de ting, der er blevet sagt af ordførerne.

Man har hæftet sig en del ved det problem, der ligger i, at en del skibe gennemsejler danske sejlruiter, især en del Warszawa-pagtskibe, som er atomvåbenbevæbnede. Vi vil meget gerne være med til at kigge på, om der kan findes en løsning, så der overhovedet ikke sejler skibe med atomvåben i nærheden af Danmark, ej heller skibe, som f.eks. i Nordsøen udstyres med langtrækkende missiler, som kan nå f.eks. Moskva. Vi vil meget